

Nr 7.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående avskrivning av vissa i flottledsfonden ingående fordringsbelopp; given Stockholms slott den 18 december 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Axel Pehrsson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 december 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson, anför:

Vid flera tillfällen före 1919 anvisades av riksdagen medel till domänstyrelsens förfogande för flottledsbyggnader. De från statens sida i anslutning härtill vidtagna åtgärderna för vattendrags flottbargörande avsågo i vissa fall vattendrags reglering och upplåtande i enlighet med vederbörande författningar till allmän flottning, men hänförde sig i andra fall till flottleder, vilka på grund av särskilda förhållanden icke reglerats i dylik ordning (kronans enskilda flottleder). I de förstnämnda fallen tillerkändes kronan i vederbörande regleringsutslag rätt att av de flottande såsom ersättning för

havda regleringskostnader utfå vissa årliga amorterings- och räntebelopp. Jämväl i de senare fallen hava av de flottande för användande av kronans flottleder uttagits vissa avgifter; detta huvudsakligen i samband med försäljning av virke, avverkat invid sådana flottleder. De i såväl ena som andra fallet inflytande avgifterna för flottningen fingo disponeras för samma ändamål som de av riksdagen anvisade flottledsanslagen.

Vad beträffar frågan om domänstyrelsens räkenskaper m. m. över till flottleders inrättande anvisade medel och till statsverket inflytande avgifter för flottleder förklarade Kungl. Maj:t den 30 augusti 1912, bland annat, att det skulle åligga domänstyrelsen att underställa Kungl. Maj:ts prövning frågor såväl om avskrivning av uti styrelsens räkenskaper uppförda kostnader för reglering av flottleder, som ock — i förekommande fall och för särskilda vattendrag — om befrielse för flottande att erlægga amorteringsavgift för från kronans skogar inköpt virke, som framflottades i vattendrag, vilkas flottbargörande bekostats av statsmedel, utan att reglering av desamma efter syn jämlikt gällande flottningsstadga kommit till stånd.

I proposition den 9 januari 1919, nr 62, angående driftkostnader under 1920 för statens domäners fond föreslog Kungl. Maj:t, att riksdagen måtte besluta, att det belopp av kronans fordringar för anläggningskostnader för flottleder jämte beräknade räntor därå, vilket efter närmare utredning funnes kunna med säkerhet väntas bliva inbetalat, skulle vid 1920 års ingång överföras till statens domäners fond såsom tillgång i denna fond. I skrivelse den 11 juni 1919, nr 323, biföll riksdagen det i nämnda proposition framställda förslaget, varefter Kungl. Maj:t — sedan domänstyrelsen inkommit med utredning om det belopp av kronans fordringar den 31 december 1919 för anläggningskostnader för flottleder jämte beräknade räntor därå, vilket kunde väntas med säkerhet bliva inbetalt (*flottledsfonden*) — den 19 juni 1919 förklarade, bland annat, att kronans kostnader för nybyggnad och underhåll av flottleder skulle från och med 1920 bestridas av domänfondens medel.

Den 13 april 1922 föreskrev Kungl. Maj:t dels att flottledsfonden vid utgången av år 1919 skulle fastställas till ett belopp av 2,794,915 kronor 33 öre, dels ock att för de kronans enskilda flottleder, vilkas värden inginge i flottledsfonden, skulle av domänstyrelsen fastställas amorteringsplaner och utgå amorteringsavgifter. Samtidigt medgav Kungl. Maj:t, att såsom driftkostnader finge ur räkenskaperna avföras ett belopp av 709,408 kronor 54 öre, som gäldats av flottledsanslaget, samt att det finge bero vid skett avförande å vederbörande utgiftstitel av i flottleder under tiden intill utgången av 1919 nedlagda kostnader till ett sammanlagt belopp av 506,813 kronor 3 öre.

Sedermera har Kungl. Maj:t i anledning av framställningar i ämnet från domänstyrelsen vid ett flertal tillfällen under åren 1923—1927 medgivit, att nedskrivningar med vissa belopp finge företagas av domänstyrelsens såsom tillgångar i flottledsfonden bokförda fordringar för utförda arbeten i vissa flottleder.

I skrivelse den 5 maj 1931 gjorde domänstyrelsen framställning om en

ytterligare nedskrivning av i flottledsfonden ingående fordringsbelopp med 851,804 kronor 66 öre, varav ett belopp av 182,585 kronor 1 öre hänförde sig till fordringar, vilka uppstått i vissa flottleder efter flottledsfondens inrättande och alltså icke uttryckligen omfattas av de uttalanden i avskrivningsfrågan, som gjordes av 1919 års riksdag. Med anledning härav hemställde Kungl. Maj:t i proposition nr 28 till 1932 års riksdag om medgivande för Kungl. Maj:t att besluta om avskrivning jämväl i avseende å sådan fordran för av domänstyrelsen i flottled bekostat arbete, vilken uppkommit efter flottledsfondens inrättande. Riksdagen förklarade sig i skrivelse den 2 mars 1932, nr 64, icke vilja för framtiden fränhända sig beslutanderätten i fråga om avskrivningar av flottledsfonden efter dess uppläggning tillgodokomna fordringar men medgav, att Kungl. Maj:t finge besluta om avskrivning till sammanlagt belopp av 182,585 kronor 1 öre av kronans fordringar i berörda, särskilt angivna flottleder.

I skrivelse den 30 maj 1933 gjorde domänstyrelsen framställning om avskrivningar av ytterligare vissa i flottledsfonden ingående fordringsbelopp till ett sammanlagt belopp av 827,610 kronor 85 öre. Av detta belopp utgjorde 218,855 kronor 86 öre sådana fordringar, som uppkommit efter flottledsfondens bildande och för vars avskrivning sålunda fordrades riksdagens medgivande. Med anledning härav hemställde Kungl. Maj:t i proposition nr 29 till 1934 års riksdag om medgivande för Kungl. Maj:t att besluta om avskrivning till ett sammanlagt belopp av 218,855 kronor 86 öre av kronans fordringar i vissa angivna flottleder. Riksdagen förklarade sig i skrivelse den 21 februari 1934, nr 37, ej hava något att erinra mot framställningen och biföll ifrågavarande proposition.

I skrivelse den 11 november 1936 har *domänstyrelsen* hemställt om avskrivningar av ytterligare vissa i flottledsfonden ingående fordringsbelopp. Domänstyrelsen har härvid erinrat om att Kungl. Maj:t efter framställning från styrelsen genom skilda beslut under åren 1923—1934 medgivit nedskrivningar av flottledsfonden till ett sammanlagt belopp av 2,776,755 kronor 35 öre. Beträffande flottledsfondens ställning vid 1935 års slut har styrelsen lämnat följande sifferuppgifter.

Fordringar i flottleder den ¹ / ₁ 1935		1,028,678: 01
Debiterade räntor	45,306: 84	
Tillkommet genom utslag.....	5,377: 18	
Överamorteringar	438: 41	51,122: 43
		<hr/>
		1,079,800: 44
Influtna amorteringsavgifter.....	117,563: 39	
Krediterade räntor	507: —	
Avföres enligt beslut	9,396: 88	
Återbetalda byggnadsförslag	717: 55	128,184: 82
Fordringar i flottleder den ³¹ / ₁₂ 1935.....		<hr/>
		951,615: 62

Domänfondens fordran hos flottledsfonden utgjorde den $\frac{1}{1}$ 1935	18,528: 68
Influtna amorteringsavgifter.....	117,563: 39
Återbetalda byggnadsförslag	717: 55
	<hr/>
Domänfondens skuld till flottledsfonden = flottledsfondens kon-	
tanta tillgångar den $\frac{31}{12}$ 1935	99,752: 26.

Till belysning av vilka förhållanden, som föranlett behovet av ned- och avskrivningar av kronans fordringar i vissa flottleder, har domänstyrelsen erinrat, bland annat, att många flottleder utbyggts under dyrtid och härigenom blivit dyrare än beräknats. Detta hade, framhåller styrelsen, medfört, att under den på högkonjunkturen inom trävarumarknaden följande katastrofartade nedgången i virkespriserna vissa flottleder med särskilt dyra amorteringsavgifter ej utnyttjades i beräknad utsträckning, varigenom en rationell av- och nedskrivning blivit ofrånkomlig. Vidare har styrelsen anfört:

Ett mycket viktigt motiv för de föreslagna och företagna nedskrivningarna hade tillika varit, att möjligheter härigenom vunnits för distriktssammanslagningar i flottlederna, varigenom flottningskostnaderna för vattendragens övre delar och bivatten ofta betydligt nedgått. Då kronoparkerna i stor utsträckning vore belägna just vid dylika vattendrag med tidigare relativt höga flottningskostnader, hade dylika distriktssammanslagningar varit till mycket stor fördel, särskilt för kronan, genom förbättrade rotvärden samt genom att möjliggöra tillvaratagandet av mindre värdefulla virkessortiment.

Styrelsen ville i detta sammanhang framhålla, att många av kronans reglerade vattendrag, som vore belastade med oamorterade kostnader, alltjämt vore undantagna dylika distriktssammanslagningar. En förutsättning för flottledernas införlivande med de stora distrikten med billigare flottningskostnader vore nämligen, att skulderna bortföle genom avskrivningar av förläggarens oguldna kostnader.

Genom de dyrare flottningskostnaderna i flottleder med oamorterat anläggningsskapital hade dessutom, tack vare det allt mer ökade användandet av lastbilar, som möjliggjorts genom en förbättrad vinterväghållning, förbikörning av dylika vattendrag ägt rum till flottled med billigare flottningskostnad. Förutsättning för att förstnämnda flottleder skulle komma till användning vore därför att kostnaderna för i dem nedlagt virke nedbringades, så att det för virkesägaren ställde sig ekonomiskt fördelaktigare att flotta än att köra virket fram till huvudvattendraget.

I vissa andra fall vore avskrivningar även motiverade genom de stora skador, som genom häftiga vårflöden och våldsamt isgång åsamkats gamla, ännu ej amorterade flottledsbyggnader, och som härigenom helt måst slopas och ersättas med nybyggnader.

Styrelsen har i anslutning till det anförda framlagt förslag om ytterligare avskrivningar av kronans fordringar i vissa flottleder och flottledsdistrikt och härom lämnat följande närmare redogörelse.

1. *Livas älv med bivattendrag*, tillflöden till Råne älv.

Allmän flottled hade inrättats enligt regleringsutslag den 15 mars 1920. Regleringskostnaderna hade i avsyningsutslag den 15 december 1927 fastställts till 180,364 kronor. Genom ett senare utslag av den 12 april 1929 hade samt-

liga flottledsdistrikt sammanförts och amorteringsavgiften för det gemensamma distriktet bestämts till 1.6415 öre per kubikfot.

För virke, som häri nedflottats t. o. m. år 1935, hade amorteringsavgifter erlagts, så att vid denna tidpunkt kvarstode 61,609 kronor 22 öre oamorterade.

Emellertid inträffade år 1934 häftigt vårflöde med våldsamt isgång, som i grund förstörde flottledsbyggnaderna. För flottningens bedrivande måste därför vidlyftiga reparationsarbeten och nybyggnader utföras. Kostnaderna härför uppginge under åren 1934 och 1935 till 23,553 kronor 17 öre, men för ytterligare arbeten ansågs tillkomma omkring 35,000 kronor. Sammanlagda kostnaden, cirka 58,553 kronor, komme att amorteras och belasta det virke, som framdeles komme att här flottas.

Då de tidigare utförda flottledsbyggnaderna, som förut nämnts, blivit förstörda och numera icke ägde något värde för flottningen, vore en avskrivning av det ännu icke amorterade byggnadskapitalet 61,609 kronor 22 öre fullt motiverad.

Då därjämte i huvudsak virke från kronans skogar beräknades komma att flottas i denna flottled, komme verkningarna av föreslagen avskrivning i huvudsak kronoparkerna till godo.

2. Lule älv ovanför Porjus.

Flottleden hade ordnats såsom kronans enskilda flottled. Enligt domänstyrelsens beslut den 1 mars 1924 hade bestämts, att för det oamorterade kostnadsbeloppet i denna flottled, den 1 mars 1924 bokfört till 34,467 kronor 88 öre, en avgift av 1.2 öre per flottningkubikfot skulle utgå.

Under åren 1924—1928 flottades virke till kronans såg vid Porjus. I amorteringsavgifter hade inlutit 18,993 kronor 94 öre, varefter återstode oamorterade 15,473 kronor 94 öre.

Sedan Kronsågen vid Porjus 1929 nedbrunnit och ej åter uppbyggts, hade flottleden förlorat sin betydelse, varför de oguldna kostnaderna borde avskrivas. Endast kronoskogar berördes av flottleden.

3. Buviksbäcken, tillflöde till Ume älv.

Allmän flottled hade inrättats enligt regleringsutslag den 13 juni 1931. Regleringskostnaderna hade i utslag den 16 oktober 1935 fastställts till 22,511 kronor 29 öre. Vid verkställda flottningar hade inlutit 6,322 kronor 17 öre, vadan återstode oguldet 16,189 kronor 12 öre. Amorteringsavgiften hade bestämts till 2 öre per kubikfot.

Emellertid hade genom utslag av Norrbygdens vattendomstol den 28 juni 1933 och den 23 januari 1935 förordnats, att samtliga de till Ume älv och Vindelälvens vattensystem hörande vattenområden, i vilka vid tiden för utslagen vore inrättad allmän flottled, med undantag för en del av såväl Ume älvs som Vindelälvens biflöden, skulle utgöra ett enda flottledsdistrikt. Bland undantagen vore även Buviksbäcken, där de oguldna regleringskostnaderna utgjorde enda hindret för införlivandet i det stora flottledsdistriktet.

Genom avskrivning av oamorterat belopp bortföle detta hinder. Då införlivandet medförde stora fördelar för kronan, som vore ende skogsägare efter flottleden, föresloges att sagda kostnader avskrevs.

4. Leduåns 4:e distrikt.

Leduån vore ett tillflöde till Bottniska viken inom Västerbottens län. Flottledens övre del ovanför Nyåkerssjön hade ordnats genom domänstyrelsens försorg enligt regleringsutslag den 18 maj 1921. Regleringskostnaderna för 4:e distriktet, delen Bjärtsjön till Vångsjön, vore enligt utslag den 29 maj 1926 fastställda till 19,556 kronor 23 öre.

Detta distrikt av flottleden utbyggdes med hänsyn till en kronan tillhörig såg vid Brattsbacka järnvägsstation intill Vångsjön. Sedan sågen 1928 nedlagts, hade flottledsdistriktet förlorat sin huvudsakliga betydelse och endast

obetydligt använts. De vid 1928 års slut oamorterade kostnaderna, 13,111 kronor 1 öre, hade genom pålagda räntor ökat och vid 1935 års slut kvarstode oguldna 13,473 kronor 18 öre. Avskrivning av detta belopp erfordrades.

5. *Norsjöbäcken, Båtsjöbäcken, Håggsjöbäcken*, tillflöden till Gide älv. Utslags data, kostnader m. m. framginge av följande tablå.

Flottled	Reglerings- utslags datum	Avsynings- utslags datum	Byggnads- kostnad kr.	Oamorte- rad kost- nad ^{31/12} 1935 kr.	Fastställd avgift öre/kbft	Kostnad t. o. m. sortering öre/kbft
Nordsjöbäcken	7/4 1921	14/5 1929	26,362: 81	26,807: 42	2.0	8.0
Båtsjöbäcken	21/1 1921	16/1 1924	8,147: 41	7,998: 94	1.0	10.0
Håggsjöbäcken	31/5 1928	11/2 1929	73,597: 13	15,257: 99	2.5	9.1
Summa	—	—	108,107: 35	50,064: 35	—	—

Norrbygdens vattendomstol hade genom utslag den 30 september 1935 förordnat, att större delen av flottledsdistrikten i Gide älv med biflöden skulle sammanföras till endast tre flottledsdistrikt, omfattande, det första Gide älv och dess biflöden ovan Flärkåns inflöde, det andra Flärkån med dess biflöden samt det tredje Gide älv och dess biflöden från och med Flärkåns inflöde.

Vid sammanslagningen hade undantagits bland annat nu ifrågavarande, av kronan reglerade bivattendrag, då dessa varit belastade med oamorterade kostnader av betydelse. En förutsättning för flottledernas införlivande med de stora distrikten vore sålunda att skulderna bortfölla. Avskrivning av nu oguldna kostnader föresloges. I huvudsak kronoskogar vore beroende av flottlederna.

6. *Rissjöbäcken och Övra Åseleån*, tillflöden till Moälven. Utslags data, kostnader m. m. framginge av följande tablå.

Flottled	Reglerings- utslags datum	Avsynings- utslags datum	Byggnads- kostnad kr.	Oamorte- rad kost- nad ^{31/12} 1935 kr.	Fastställd avgift öre/kbft	Kostnad t. o. m. sortering öre/kbft
Rissjöbäcken	10/11 1920	29/12 1927	14,857: 31	21,776: 79	0.75	7.0
Ö. Åseleån	10/11 1920	29/12 1927	26,160: 53	38,344: 27	1.0	7.2
Summa	—	—	41,017: 84	60,121: 06	—	—

Flottlederna hade genomgående förbikörts av virkesägarna ned till nedanförvarande distrikt, Norra Anundsjöåns 1:a distrikt.

En avskrivning av kostnaderna vore nödvändig, om virke skulle nedläggas i vattendragen och de utförda flottledsanordningarna komma till användning. Genom avskrivningen möjliggjordes också, att dessa flottleder kunde medtagas vid den distriktssammanslagning, som av Moälvens flottningsför-
ening planerades för Moälven med bivattendrag.

7. *Gäddbäcken, Skirsjöbäcken, Korpån och Hocksjöbäcken*, tillflöden till Ångermanälven.

Av följande tablå framginge, vilka av kronans reglerade bivattendrag till Ångermanälven, som hade oguldna regleringskostnader av betydelse.

Flottled och distrikt	Reglerings- utslags datum	Avsynings- utslags datum	Byggnads- kostnad kr.	Oamorte- rad kost- nad ^{31/12} 1935 kr.	Fastställd avgift öre/kbft	Kostnad t. o. m. sortering öre/kbft
Gäddbäcken *.....	9/8 1930	21/1 1934	16,015: 90	17,029: 65	1.95	8.0
Skirsjöbäcken 1.....	29/5 1922	6/9 1926	18,031: 06	13,079: 76	2.11	7.0
» 2.....	29/5 1922	6/9 1926	13,816: 88	11,131: 43	1.76	6.7
Korpån	30/9 1924	12/3 1929	47,128: 20	16,211: 47	1.44	7.5
Hocksjöbäcken	20/4 1935	20/4 1935	27,272: 31	14,325: 49	1.0	5.7
Summa	—	—	122,264: 35	71,777: 80	—	—

Till nämnda flottleder kunde under amorteringstiden virke påräknas i huvudsak endast från kronans skogar. Omkostnadernas nedbringande i dessa vattendrag, där sammanlagda flottledskostnaderna nu vore jämförelsevis höga, hade stor betydelse för virkestillsläppning samt flottning.

Därjämte möjliggjorde de oamorterade kostnadernas avskrivning, att av kronan reglerade bivattendrag kunde medtagas vid den sammanslagning av distrikten vid Ängermanälvens flottledssystem till stora enheter, som planerades inom dess flottningsförening.

8. Fångån, tillflöde till Indalsälven.

Allmän flottled hade inrättats enligt regleringsutslag den 31 december 1919. Regleringskostnaderna hade i avsyningsutslag den 9 april 1923 fastställts till 10,547 kronor 75 öre. Vid 1935 års slut kvarstode oamorterade 2,745 kronor 23 öre. Fastställd amorteringsavgift vore 15,2 öre per timmerenhet, motsvarande omkring 1,5 öre per kubikfot.

Flottleden hade på sista tiden förbikörts, varför en avskrivning av oguldna kostnader torde vara nödvändig, därest flottleden skulle bli utnyttjad. Endast virke från kronopark och renbetesland kunde beräknas bli tillfört densamma.

9. Kvarnån, tillflöde till Ljungan.

Allmän flottled hade inrättats enligt regleringsutslag den 31 december 1913. Regleringskostnaderna hade i avsyningsutslag den 7 maj 1920 fastställts till 36,659 kronor 37 öre. Utgående amorteringsavgift vore i överensstämmelse med för Ljungan fastställda indelningsgrunder 2,143 öre per styck samt 0,87 öre per kubikfot. Så gott som uteslutande virke från kronans skogar tillfördes flottleden.

På grund av att enskilda virkesköpare i stor utsträckning på senare åren förbikört flottleden, hade flottningsskvantiteterna varit för små för att amortera oguldna kostnader och dessa stege numera genom pålagda räntor. Vid 1932 års slut kvarstode oamorterade 15,682 kronor 83 öre, vilka vid 1935 års utgång stigit till 16,271 kronor 51 öre. Genom avskrivning av sistnämnda belopp kunde flottleden bättre utnyttjas, och smärre sortiment såsom sulfit- och sulfatved nedläggas i flottleden, vilket nu ej låte sig göra.

10. Björkån, tillflöde till Ljusnan.

Allmän flottled hade inrättats enligt regleringsutslag den 16 augusti 1913. Regleringskostnaderna hade i avsyningsutslag den 25 mars 1918 samt den 29 april 1925 fastställts till inalles 38,741 kronor 47 öre. Utgående amorteringsavgift vore 1,7 öre per kubikfot. Virke uteslutande från kronans skogar tillfördes flottleden.

Även här hade förbikörningar de senare åren ägt rum, så att oguldna kostnader, vilka vid 1931 års slut nedbringats till 16,765 kronor 32 öre, vid 1935 års utgång stigit till 20,378 kronor 36 öre. Avskrivning härav vore nödvändig.

11. *Oppsjöån och Ulvkisboån*, tillflöden till Fängsjöns flottled tillhörande Nedre Dalälvens vattensystem och flottningsförening.

Ifrågavarande vattendrag hade ordnats som kronans enskilda flottleder och även flottats som sådana. På ansökan av domänstyrelsen påginge handläggning av mål angående flottledernas ordnande såsom allmänna flottleder.

Därest inga byggnadskostnader kvarstode oguldna, torde man kunna påräkna, att de båda flottlederna bleve sammanförda med Fängsjöns flottledsdistrikt, vilket för flottledernas utnyttjande samt tillgodogörandet av kronans intilliggande skogar vore av stort värde.

Virke, så gott som uteslutande från kronans skogar, kunde påräknas bliva nedlagt i vattendragen. Oguldna byggnadskostnader uppginge i Oppsjöån till 21,641 kronor 44 öre samt i Ulvkisboån till 12,558 kronor 10 öre.

Efter denna redogörelse för de särskilda flottleder, i vilka avskrivning av oguldet byggnadskapital vore nödvändigt, har domänstyrelsen för vinnande av bättre överskådlighet lämnat följande sammandrag, upptagande flottledernas namn och de till avskrivning ifrågasatta beloppen:

Livasälven med bivattendrag	kronor	61,609: 22
Lule älv ovan Porjus	»	15,473: 94
Buviksbäcken	»	16,189: 12
Leduåns 4:e distrikt	»	13,473: 18
Norsjöbäcken	»	26,807: 42
Båtsjöbäcken	»	7,998: 94
Häggsjöbäcken	»	15,257: 99
Rissjöbäcken	»	21,776: 79
Övra Åseleån	»	38,344: 27
Gäddbäcken	»	17,029: 65
Skirsjöbäckens 1:a distrikt	»	13,079: 76
Skirsjöbäckens 2:a distrikt	»	11,131: 43
Korpån	»	16,211: 47
Hocksjöbäcken	»	14,325: 49
Fångån	»	2,745: 23
Kvarnån	»	16,271: 51
Björkån	»	20,378: 36
Oppsjöån	»	21,641: 44
Ulvkisboån	»	12,558: 10

Summa kronor 362,303: 31.

Domänstyrelsens skrivelse utmynnar i hemställan, att flottledsfonden måtte få nedskrivs med kronans den 31 december 1935 oguldna fordringar i de i förenämnda sammandrag upptagna flottlederna med ett sammanlagt belopp av 362,303 kronor 31 öre, styrelsen dock obetaget att därest, innan Kungl. Maj:ts beslut i ärendet meddelats, domänfonden eljest tillkommande amorteringsavgifter skulle i dessa flottleder utdebiteras, uppbära desamma.

Enligt vad domänstyrelsen anfört synas av de föreslagna nedskrivningarna av flottledsfonden följande belopp utgöra sådana fordringar, som uppkom-

mit efter fondens bildande och för vilkas avskrivning riksdagens medgivande sålunda skulle erfordras:

Buviksbäcken	kronor	16,189: 12
Leduåns 4:e distrikt	»	13,473: 18
Norsjöbäcken	»	26,807: 42
Båtsjöbäcken	»	7,998: 94
Rissjöbäcken	»	21,776: 79
Övra Åseleån	»	38,344: 27
Gäddbäcken	»	17,029: 65
Skirsjöbäckens 1:a distrikt	»	13,079: 76
Skirsjöbäckens 2:a distrikt	»	11,131: 43
Korpån	»	16,211: 47
Hocksjöbäcken	»	14,325: 49
Oppsjöån	»	21,641: 44
Ulvkisboån	»	12,558: 10

Summa kronor 230,567: 06.

Domänstyrelsen har framhållit, att styrelsen vid bifall till här återgivna framställning komme att tillse, att den sammanslagning av flottledsdistrikt, som i framställningen berörts, bleve i behörig ordning genomförd.

Statskontoret har i infortrat utlåtande den 11 november 1936 anfört bland annat följande.

Domänstyrelsens föreliggande framställning om avskrivning av viss del av kronans fordringar för verkställda arbeten i de i framställningen angivna allmänna flottleder innebure, att kronan skulle avstå från sin rätt att få dessa fordringar ersatta genom de å flottgodset lagda amorteringsavgifterna. Då såsom domänstyrelsen påvisat den föreslagna avskrivningen torde få anses vara ekonomiskt fördelaktig för statsverket, tillstyrkte statskontoret bifall till domänstyrelsens hemställan.

De kronans fordringar, tillhopa 362,303 kronor 31 öre, om vilkas avskrivning här vore fråga, vore dels sådana, som uppkommit före flottledsfondens inrättande och vilkas värden alltså tillförts fonden genom Kungl. Maj:ts brev den 13 april 1922, dels ock sådana, som uppstått efter uppläggandet av nämnda fond.

Vidkommande förstnämnda kategori fordringar torde desamma hava kunnat avskrivas redan i samband med förslaget till fastställande av flottledsfondens storlek, varför Kungl. Maj:t — i likhet med vad tidigare skett — torde vara oförhindrad att utan riksdagens hörande låta verkställa de av domänstyrelsen föreslagna avskrivningarna.

De fordringar åter, som uppkommit efter flottledsfondens uppläggande, torde icke utan riksdagens medgivande kunna avskrivas.

Statskontoret hade intet att erinra mot att medgivande lämnades domänstyrelsen att uppbära sådana domänfonden tillkommande amorteringsavgifter, som skulle, innan beslut i detta ärende meddelats, uppdebiteras å ifrågasvarande flottleder.

Såsom i ärendet erinrats torde de av flottledsfondens ifrågasvarande fordringar, vilka uppstått efter uppläggandet av nämnda fond, icke kunna avskri-

*Departements-
chefen.*

vas utan riksdagens medgivande. Sistberörda fordringar avse flottlederna Buviksbäcken, Leduåns 4:e distrikt, Norsjöbäcken, Båtsjöbäcken, Rissjöbäcken, Övra Åseleån, Gäddbäcken, Skirsjöbäckens 1:a distrikt, Skirsjöbäckens 2:a distrikt, Korpån, Hocksjöbäcken, Oppsjöån och Ulvkisboån till ett sammanlagt belopp av 230,567 kronor 6 öre. Jag biträder domänstyrelsens av statskontoret tillstyrkta förslag beträffande dessa fordringars avskrivning. Riksdagens samtycke härtill torde alltså böra inhämtas.

Vad angår de övriga av domänstyrelsen till avskrivning ifrågasatta fordringarna, tillhopa 131,736 kronor 25 öre, lärer Kungl. Maj:t äga att ensam besluta med avseende å dessa. Jag torde sedermera, efter ytterligare prövning, få ånyo anmäla ärendet i denna del.

Under åberopande av det anförda hemställer jag nu, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att Kungl. Maj:t må äga besluta om avskrivning till ett sammanlagt belopp av 230,567 kronor 6 öre av kronans fordringar i flottlederna Buviksbäcken, Leduåns 4:e distrikt, Norsjöbäcken, Båtsjöbäcken, Rissjöbäcken, Övra Åseleån, Gäddbäcken, Skirsjöbäckens 1:a distrikt, Skirsjöbäckens 2:a distrikt, Korpån, Hocksjöbäcken, Oppsjöån och Ulvkisboån.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hugo Nordlander.